

Dosarul nr. 2ra-734/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. M. Gandrabur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/385 împotriva lui Alexandru Revenco, Ion Ciuperca, Elenei Ciuperca și Svetlanei Revenco cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Asociația proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/385, în proces de faliment simplificat, a fost casată hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

constată:

La data de 15 noiembrie 2017 SA „Termoelectrica” a depus în interesele APLP nr. 54/385 cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Revenco, Ion Ciuperca, Elenei Ciuperca și Svetlanei Revenco cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5153 din 01 martie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire – SA „Centrala electrică cu termoficare nr.2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom”, în procedura falimentului) și APLP nr. 54/385, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizată.

A menționat că, APLP nr. 54/385 nu și-a executat obligația de plată, acumulând la data de 30 iunie 2017 o datorie în mărime de 4533267,28 de lei.

A susținut că, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 54/385 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ale blocurilor locative gestionate, care, la rândul lor, au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

A relevat că, APLP nr. 54/385 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții în vederea încasării datoriei pentru energia termică consumată în mărime de 53949,81 de lei, pentru perioada noiembrie 2001 – mai 2017, fapt ce o pune în imposibilitate de a achita creanțele față de SA „Termoelectrica”.

A invocat că, întru evitarea consecințelor prejudiciabile, este în drept să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată conform prevederilor art. 598 și 599 alin. (1) din Codul civil.

A declarat că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâta Svetlana Revenco este proprietarul apartamentului nr. 124 de pe bd. Mircea cel Bătrîn,42/1, mun. Chișinău.

A afirmat că, în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/385 pe numele pârâților, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

A notat că, conform informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâții, pentru perioada noiembrie 2001 – mai 2017, au acumulat o datorie pentru energia termică consumată în mărime de 53949,81 de lei.

A relatat că, până la data depunerii prezentei cereri, pârâții nu au întreprins nici o acțiune în vederea stingerii datoriei pentru energia termică consumată.

A solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul APLP nr. 54/385 a datoriei pentru energia termică consumată în perioada noiembrie 2001-octombrie 2017 în mărime de 55732,70 de lei și în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 1703,18 lei.

Prin hotărârea din 05 iulie 2018 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasată în mod solidar de la Alexandru Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Svetlana Revenco în beneficiul APLP nr. 54/385 datoria pentru energia termică consumată în perioada octombrie 2014-octombrie 2017 în sumă de 10416,23 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă. Au fost încasate în mod solidar de la Alexandru Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Svetlana Revenco în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 312,48 de lei și din contul APLP nr. 54/385 în beneficiul Svetlanei Revenco cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către APLP nr. 54/385, în proces de faliment simplificat, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și au fost încasate în mod solidar de la Alexandru Revenco, Ion Ciuperca,

Elena Ciuperca și Svetlana Revenco în beneficiul APLP nr. 54/385, în proces de faliment simplificat, datoria pentru energia termică consumată în perioada noiembrie 2001-octombrie 2017 în sumă de 55732,70 de lei și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în sumă de 1671,98 de lei.

Instanța de apel a reținut că, din informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale rezultă că, intimații, pentru perioada noiembrie 2001 – octombrie 2017, au acumulat o datorie pentru energia termică consumată în mărime de 55732,70 de lei.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, cursul prescripției extinctive a fost întrerupt. Or, Alexandru Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Svetlana Revenco au săvârșit acțiuni, din care rezultă că recunosc datoria și, anume, în luna martie 2005 au achitat suma de 268 de lei, în luna septembrie 2008 – 1000 de lei, în luna octombrie 2009 – 1000 de lei, în luna octombrie 2010 – 260 de lei, în luna februarie 2016 – 2000 de lei, în luna martie 2016 – 1100 de lei, în luna iunie 2016–2000 de lei, în luna septembrie 2016 – 1000 de lei și în luna ianuarie 2017 – 9800 de lei.

La data de 28 ianuarie 2019 Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 852 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 277 din Codul civil și nu a aplicat prevederile art. 267 alin. (1), 271 și 272 alin. (1) și (2) CPC.

Prin referința depusă la data de 02 aprilie 2019 SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a expediat părților decizia contestată la data de 29 noiembrie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 28 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul

declarat de către Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Svetlana Revenco, Ion Ciuperca, Elena Ciuperca și Alexandru Revenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu